

Abuela gedenken

Dayle Searle
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal vond plaats in Mexico.

Vandaag begonnen de vieringen voor *Día de Muertos*, ofwel de Dag van de Doden. Het was een bijzondere tijd om aan overleden dierbaren te denken. Lyan vond het altijd leuk om de verhalen over haar familie te horen. Dan kreeg ze het gevoel dat ze bij haar waren, zelfs als zij ze nooit had ontmoet.

Maar dit jaar was het anders. Lyans oma zou deze keer niet bij de vieringen zijn. Ze was nog maar enkele maanden geleden overleden. Deze keer was abuela een van de familieleden die ze samen zouden gedenken.

Lyan raakte voorzichtig de foto van abuela op de *ofrenda*

aan. Zij had daar met haar zusjes, Megan en Leilani, de hele week hard aan gewerkt. Ze hadden de tafel met zorg versierd. Ze hadden foto's van hun familieleden neergezet. En ze hadden ook voorwerpen waardoor ze hun dierbaren konden gedenken op de *ofrenda* geplaatst.

Megan zette een flesje frisdrank op de tafel. 'Abuela was dol op dit drankje', zei Megan. 'Daarom hoort het thuis op de *ofrenda* van onze familie.'

Lyan herinnerde zich dat ze hun oma bezochten en dat ze samen frisdrank dronken. Abuela stelde ze dan vragen en luisterde naar

Dankzij Jezus Christus
zullen wij allemaal opstaan.

hun verhalen. Die was perfect om ze aan haar te helpen herinneren. Toen Lyan de frisdrank zag, wilde ze net als abuela iemand zijn die goed kon luisteren.

Mamá kwam binnen met een bord *pan de muerto*. Lyans zussen holden op haar af en vroegen of ze een stukje mochten proeven. *Pan de muerto* is een zoete soort brood die mensen in heel Mexico met *Día de Muertos* eten.

'We zullen er later wat van eten', zei mamá. 'Voorlopig blijft dit bord op de *ofrenda* staan, naast de foto van abuela.' Ze zette het bord op tafel. 'Dit ziet er prachtig uit! Nu hoeven we alleen nog te wachten tot papá van zijn werk thuiskomt.' Ze ging met de meisjes op de zitbank zitten wachten.

'Ik mis abuela', zei Lyan. 'Ik zou haar nu zo graag willen zien.'

Mamá gaf Lyan een dikke knuffel. 'Ik weet het. Ik mis haar ook. Het helpt me dat ik weet dat we dankzij Jezus Christus allemaal zullen opstaan. En omdat we in de tempel verzegeld zijn, zullen we op een dag als familie allemaal bij elkaar zijn.'

Door mamá's woorden voelde Lyan zich gelukkig. Ze stelde zich voor hoe het zou zijn

om abuela weer te zien en haar een dikke knuffel te geven.

De deur ging open en papá kwam binnen. Leilani juichte.

'Papá is thuis! Het is tijd voor *pan de muerto* en warme chocolademelk!' zei Megan.

'En om verhalen over abuela te vertellen!' zei Lyan. Ze zou abuela altijd blijven missen, maar ze was blij dat er manieren waren om haar te gedenken. Ze wist dat ze abuela dankzij Jezus Christus op een dag weer zou zien. ●

ILLUSTRATIES: LIZ BRIZZI

